

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117212419
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117212419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobkyne A. P., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom Skalská X. Y. XXX, zastúpenej zástupcom Občianske združenie OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, ul. A. Hlinku 1084/24A proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, práv. zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5 o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, vydaný dňa 24.04.2017 pod spisovou značkou :R. XXXXX/XX.

II. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 26.06.2017 doručená žaloba žalobkyne, ktorou sa proti žalovanému domáha, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, vydaný dňa 24.04.2017 pod spisovou značkou: R. XXXXX/XX, ďalej aj ako "rozhodcovský rozsudok". Túto žalobu odôvodnila tým, že namieta, že nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo jej nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa nim rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí s rozhodnutím Rozhodcovského súdu ani s Rozhodcovským súdom. Nedala spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. nikdy právo, aby ju súdili na Rozhodcovskom súde, nikto nemá právo jej odňať ústavné právo podľa čl. 46,47,48 Ústavy Slovenskej republiky súdiť sa na všeobecnom nezávislom súde Slovenskej republiky. Spoločnosť, ktorá podala návrh na Rozhodcovský súd konala protizákonne a ona tak bola podvedená. Zmluva so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. je neplatná od počiatku pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi. Zmluva s touto spoločnosťou obsahuje neprijateľné podmienky, z ktorých jedna je Rozhodcovská zmluva či Doložka, ďalej úžernícky úrok, nesprávny údaj o RPMN, nečitateľné obchodné podmienky. V zmluve nie rozdelená splátka na istinu a úrok a preto

podľa zákona je úver bezúročný. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Sžo 106/2007 takéto konanie vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa.

2. Žalovaný vo vyjadrení sa k podanej žalobe navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko s ňou nesúhlasí a má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dodal, že dňa 23.07.2004 uzatvorila žalobkyňa ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného „Zmluvu o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel Premium“ (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úverový rámec spolu vo výške 1.095,40 Eur. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobca zaviazal uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 36,51 Eur a dodržiavať podmienky uvedené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobkyňa neplnila povinnosti z uzavretej Zmluvy riadne a včas, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobkyňou) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobkyne predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jej možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti, resp. primeraných splátkach. Žalovaný poskytol žalobkyni možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a zaslal jej na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“) spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Žalobkyňa mala možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobkyňa Dohodu a Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu vyplnila a podpísala dňa 05.11.2015 a od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. V zmysle Dohody zo dňa 05.11.2015 žalobkyňa uznala záväzok vyplývajúci zo Zmluvy a zaviazala sa uhradiť žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 949,36 Eur, ostatného príslušenstva zo zmluvy vo výške 304,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.059,36 od 01.03.2014 do zaplatenia. Uznanú pohľadávku sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v splátkach vo výške 50,- Eur, splatnými k 20.dňu v mesiaci počnúc dňom 20.11.2015. Uvedené dohodnuté splátky žalobkyňa rovnako ako podmienky dohodnuté v pôvodnej Zmluve opätovne porušila, nakoľko neuhrádzala dohodnuté splátky riadne a včas. Právomoc Rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 05.11.2015 (ďalej len Rozhodcovská zmluva“, v ktorej sa žalobkyňa so žalovaným dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov a jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 45 744 971, ktorý bol do zoznamu stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory vedeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, zapísaný dňa 25.05.2015 a rozhoduje spotrebiteľské spory na základe povolenia č. SRS006. Pokiaľ žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje na to, že nedala nikdy žalovanému resp. jeho právnemu predchodcovi právo na to, aby bol spor rozhodovaný pred rozhodcovským súdom poukazuje na to, že sa tak stalo podpisom rozhodcovskej zmluvy, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť vzniknutý spor. Rozhodcovská zmluva v danom prípade okrem jasného označenia a opisu jej predmetu, obsahovala aj explicitné poučenie spotrebiteľa, ktoré informovalo spotrebiteľa o nasledujúcich možnostiach možnosti odmietnutia rozhodcovského konania, vyslovenia neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy na všeobecnom súde, brániť sa proti postupu rozhodcu, ako aj podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného poučenie je zrejmé, že žalobkyňa mala viacero možností ako zabrániť rozhodcovskému konaniu, nakoľko záležalo na jej rozhodnutí, či sa predmetný spor prejedná pred rozhodcovským súdom, alebo rozhodcovské konanie ako také odmietne, prípade požiada o vyslovenie neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Obsah dohody ako aj Rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť. Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nepreukázala, že bola predmetnú Rozhodcovskú zmluvu nútená podpísať a žalovaný má za to, že Rozhodcovská zmluva je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Samotná rozhodcovská zmluva ani Dohoda neobsahujú prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v Dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka (v sporovom konaní žalobcu) tak náročný úkon. S týmto názorom sa stotožnil aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 13Csr/1/2016 ako aj v rozsudku zo dňa 29.06.2017 sp.zn. 12Csr/2/2017, poukázal

aj na uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp.zn. 9CoE/265/2015. Žalovaný zastáva názor, že žalobkyňa po tom, čo sa oboznámila s obsahom Rozhodcovskej zmluvy svojim podpisom vyjadrila svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch, rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že ZoSRK umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZOSRK bol zrušený pre neplatnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok. Pokiaľ ide o námietku neplatnosti Zmluvy žalovaný poukazuje na to, že je zrejmé, že na jej základe žalobkyňa peňažné prostriedky čerpala, ale ich nevrátila riadne a včas, splatný dlh dňa 05.11.2015 riadne uznala.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k žalobe(v replike) zdôraznila, že rozhodcovská doložka nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná. V súvislosti s námietkou žalovaného, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu mala možnosť odmietnuť sa nezmienil o neodbornosti pracovníkov, ktorí úvery v mene spoločnosti uzatvárajú so spotrebiteľmi. Ďalej v prevažnej miere citovala ustanovenia rôznych právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, zákon o ochrane spotrebiteľa, smernicu Rady ES 93/13/EHS z 05.04.1993), poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-40/08 z 06.10.2009 a na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoE/326/2010 z 09.08.2011. Ďalej uviedla, že s dohodou o uznaní záväzku prišiel za ňou domov pracovník žalovaného, ktorú jej nevysvetlil o čo sa jedná, tlačil na ňu, aby ju podpísala pod výhodou splácania dlžnej sumy v splátkach. Ak by vedela čo podpisuje, nikdy by túto dohodu nepodpísala. V tom čase vôbec nemala vedomosť čo podpisuje. Neuznáva pohľadávku čo do výšky a dôvodu a predmetnú dohodu považuje v rozpore so zákonom a dobrými mravmi za neplatnú. Zároveň namieta platnosť rozhodcovskej zmluvy, nakoľko bola podpísaná spolu s uznaním dlhu, ktoré nazval pracovník žalovaného ako splátkový kalendár.

4. Žalovaný v duplike zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, nové skutkové ani právne tvrdenia neuviedol.

5. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: rozhodcovský rozsudok zo dňa 24.04.2017, Zmluva o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium zo dňa 23.07.2004, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 05.11.2015, Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 05.11.2015, obsah rozhodcovského spisu vrátane nesúhlasu žalobkyne so žalobou v rozhodcovskom konaní, doručeníek, výzvy na žalobnú odpoveď, prílohy k zmluve o postúpení a dohody o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 23.06.2011. Zistil skutkový stav, ktorý na základe citovaných ustanovení právnych predpisov následne aj právne posúdil.

6. Zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa zotráva na podanej žalobe, ktorou sa domáha zrušenia predmetného rozsudku Rozhodcovského súdu. Poukázala predovšetkým na to, že žalovaný nemohol uzavrieť so žalobkyňou rozhodcovskú spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko až od 06.09.2016 získal oprávnenie poskytovať spotrebiteľské úvery, a predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je z predchádzajúceho obdobia. V obdobnej právnej veci už tunajší súd rozhodol opakovane v konaniach vedených pod sp.zn. 14Csr/2/2017 a 17Csr/2/2017, predmetné rozhodcovské rozsudky boli zrušené a žalovaný sa v týchto konaniach ani neodvolal.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný má za to, že predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá, nakoľko žalovaný nadobudol záväzky z predmetnej zmluvy od právneho predchodcu, keď došlo k postúpeniu pohľadávky a žalovaný vstúpil do právneho vzťahu, prešli na neho aj ostatné práva zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda aj právo uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Poukazovanie na obdobné právne spory poukazuje na nezodpovednosť dlžníka, keď žalobkyňa uzavrela viaceré úverových zmlúv, vstúpila do viacerých právnych vzťahov a následne ich napádala.

8. Dňa 24.4.2017 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž pod spisovou značkou R. XXXXX/XX, ktorého zrušenia sa v tomto konaní domáha žalobkyňa. B. ním bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 733,42 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalovaný pohľadávku uplatnenú v rozhodcovskom konaní nadobudol od Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy

o postúpení pohľadávok zo dňa 11.03.2014. Pohľadávka uplatnená v rozhodcovskom konaní vznikla právnomu predchodcovi žalovaného zo zmluvy označenej ako „žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver (aj v rozsudku rozhodcovský súd bol predmetný úver označený za spotrebiteľský). Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovský súd založil svoju právomoc na spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 05.11.2015.

9. Zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej 05.11.2015 medzi žalobkyňou (označená v zmluve ako dlžník) a žalovaným (označený v zmluve ako veriteľ) vyplýva, že strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku č. 3137029 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola spísaná na samostatnej listine odčlenenej od dohody o uznaní záväzku, ktorú žalovaný (označený v dohode ako veriteľ) a žalobkyňa (označená v dohode ako dlžník) podpísali v ten istý deň ako spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný je obchodná spoločnosť, ktorá v rámci svojho predmetu podnikania až do 06.09.2016 nemala oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov.

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „zákon o SRK“) spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom (zákonný odkaz na § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a spotrebiteľom (zákonný odkaz na § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona o SRK spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

12. Podľa § 3 ods. 3 písm. b/ zákona o SRK spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

13. Podľa § 45 ods. 1 zákona o SRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

14. Podľa § 45 ods. 3 zákona o SRK súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutá časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. V prvom rade sa súd skúmal vecnú legitimitáciu strán sporu a dospel k záveru, že u oboch strán je daná. Žalobkyňa aj žalovaný boli účastníkmi spotrebiteľského rozhodcovského konania, preto je žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona o SRK aktívne a žalovaný pasívne vecne legitímovaný na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

17. Následne sa súd zaoberal posúdením včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobkyňou. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch

mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Keďže napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný 24.4.2017, doručený žalobkyni dňa 02.05.2017 a žalobkyňa podala žalobu na súde 26.6.2017. Je zrejme, že žalobkyňa túto podmienku splnila.

18. Následne sa súd vecne zaoberal dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Dôvody, v prípade naplnenia ktorých možno rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach zrušiť, sú uvedené v § 45 ods. 1 zákona o SRK. Z koncepcie ustanovení upravujúcich zrušenie rozhodcovského rozsudku v § 45 až § 47 zákona o SRK vyplýva, že tieto dôvody nie sú rovnocenné. Naplnenie ktoréhoľvek dôvodu síce vedie k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, je tu však iný dôsledok v prípade, ak sa zrušuje rozhodcovský rozsudok pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy alebo z iných dôvodov. Zatiaľ čo pri zrušení rozhodcovského rozsudku napríklad z dôvodu porušenia všeobecných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, či z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, opätovne vo veci rozhoduje rozhodcovský súd, v prípade dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, môže daný spor rozhodovať len všeobecný súd, nakoľko rozhodcovský súd nemá na rozhodovanie právomoc.

19. Z uvedeného dôvodu súd s poukazom na princíp hospodárnosti konania v prvom rade preskúmal existenciu či neexistenciu dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona o SRK, ktorý jednak namietala žalobkyňa, a ktorý jednak musí súd preskúmať ex offio (§ 45 ods. 3 zákona o SRK).

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je neplatná a ako taká nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci vydať rozhodcovský rozsudok. V zmysle § 3 ods. 1 zákona o SRK spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu môže uzavrieť dodávateľ so spotrebiteľom za tým účelom, aby spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodol v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd určený v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. V prejednávanej veci však žalovaný nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, pretože nie je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný so žalobkyňou nikdy neuzatvoril spotrebiteľskú zmluvu, uzatvoril len dohodu o uznaní záväzku zo dňa 05.11.2015. Uznanie (dlhu) však nie je samostatným záväzovacím právnym dôvodom, ide iba o formu zabezpečenia existujúceho záväzku (pohľadávky). Žalovaný sa nestal dodávateľom len v dôsledku toho, že je postupníkom pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou ako argumentoval vo veci žalovaný. V zmysle ustálenej a jednotnej judikatúry platí, že postúpením pohľadávky neprechádza na postupníka celý záväzkový vzťah. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Ak by aj súd pripustil (v teoretickej rovine) možnosť, že žalovaný mal ako postupník právo uzavrieť so žalobkyňou spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, aj tak by súd musel konštatovať existenciu dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Týmto dôvodom by bola skutočnosť, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala označenie spotrebiteľskej zmluvy, na spory z ktorej sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, čo je taktiež dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 zákona o SRK. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahovala len odkaz na dohodu o uznaní záväzku. Ako už bol vyššie uvedené, táto dohoda však nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto nezaložila a nemohla založiť nový spotrebiteľský vzťah medzi žalovaným a žalobkyňou.

21. Na zrušenie rozhodcovského rozsudku postačuje konštatovanie existencie čo i len jedného dôvodu podľa § 45 ods. 1 zákona o SRK. Keďže súd zistil existenciu dôvodu zakotveného pod písm. e/, z dôvodu hospodárnosti konania sa už nezaoberal ostatnými dôvodmi tvrdenými žalobkyňou na zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. rozsiahlou obranou žalovaného. Ani prípadná neexistencia ďalších dôvodov podanej žaloby, resp. správnosť argumentácie žalovaného, by nemohla privodiť iné rozhodnutie súdu o podanej žalobe. Súd z uvedených dôvodov rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok, keďže len platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu a z vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal za preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade neplatnej rozhodcovskej zmluvy.

22. Súčasťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, je i rozhodnutie o trovách konania. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s

§ 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.